

Kelionės įspūdžiai iš Sankt Peterburgo

Asta VOLFAITĖ

Balandžio 9-13 dienomis Sankt Peterburgo valstybiniam universitetui vyko 4-oji tarptautinė studentų filologų konferencija. Unikali galimybė padalyvauti šioje tikrai turiningoje konferencijoje atiteko ir man - šio straipsnio autorei. Sankt Peterburgas, nuo seno garsėjantis kaip jaunas, tačiau labai gražus ir didelis miestas, iš tiesų neapylė mūsų, studentų iš Lietuvos ir Latvijos. Kelionės pradžia, atrodo, nežadėjo nieko gero - mat Rusijos pasieniečiams studentų grupę, vykstantį į tarptautinę konferenciją, pasirodė įtartina. Kiekvienas buvo detalai apklaustas, kokių tikslų vyksta į Rusiją, ką vežasi ir kodėl. Beje, visi daiktai buvo nuodugnai patikrinti. Bet studentai nebūtų studentai, jeigu nesugebėtų į viską numoti ranka ir džiaugtis vis artėjančiu kelionės tikslu - Sankt Peterburgu.

Pagaliau atvykę į išsvajotą miestą, be galo džiaugėmės, kad mus pasitiko Sankt Peterburgo valstybinio universiteto Filologijos fakulteto studentės, kurios padėjo nuvykti metro iki paties Filologijos fakulteto. Peterburgiškas metro pasitiko visus Lietuvos ir Latvijos studentus kaip kovos už būvį pagrindų mokykla. Sunku buvo suvokti, kad metro vagonai gali pajudėti net ir tada, kai tu esi viduje, o tavo lagaminas su ranka kybo kitoje vagono pusėje. Bet vis dėlto net nežinia kam reikia dėkoti, jog

mes laimingai pasiekėm galutinę stotelę ir sveiki iškilome iš po žemių.

Netikėtumų lavina, pasitikusi mus kelionės pradžioje, neapleido ir vėliau. Sunkiausia buvo susiorientuoti erdvės matavimo parametruose. Vietiniai studentai ramindavo mus, jog viskas: ir Filologijos fakultetas, ir valiutos keitykla, ir bendrabutis - čia yra visai netoli, viskas ranka pasiekiamas. Tik gaila, kad kai išeidavome į vieną ar kitą netolimą vietą, pareiti tesugebėdavome po valandos ar dviejų. Viešnagės pabaigoje jau ir mums patiems viskas atrodė nebetoli, nors kiekvieną dieną pavykdavo įveikti tikrai nemažai kilometrų. Vakare visi grįždavome labai pavargę. Tačiau patirti įspūdžiai, kuriuos dabar tik prisimenu vartydamas nuotraukų šūsnį, atperka visą nuovargį, norą patogiai ir gerai išsimiegoti. Tiesa, apie miegą ir vietą, kurioje buvo miegama...Kaip ir visi studentai (bent jau dauguma, nes pavyko susipažinti ir su tokiais, kurie gyveno Sankt Peterburgo centriniuose viešbučiuose - tokios jau tos kainos Rusijoje), mes gyvenome studentų bendrabutyje. Gyvenome pačiame Sankt Peterburgo centre, rytais grožėdavomės saulės apšviestą Ermitažą bei nuostabią upe Neva. Beje, gyvenom ir tikrai nelūdejom, nes dažnai į kambarius užsukdavo didelis, riebus (svėrė gal 10 kg), pilkas katinas (tarp kitko visai mielas naminis gyvulėlis); dar dažniau aplankydavo kitokie gyvūniukai, žymiai mažesni ir ūsuoti

vabaliukai. Bet nei vieni, nei kiti jokiu būdu netrukdė mums, studentams, ramiai išsimiegoti, grįžus po įtemptų, įspūdingų mokslinių ir turistinių dienų.

Kadangi mūsų grupėje buvo studentų iš Lietuvos ir Latvijos (bent jau baltistikos sekcijoje; kitose sekcijose studentų buvo ir iš kitų šalių), Rusijoje mes įgavome tikrų tikriausių užsieniečių statusą. Tagi dar viena iš rimtesnių kliūčių, su kuria mus pasitiko Sankt Peterburgas, tai - bilietų kainos į įvairius muziejus. Pavyzdžiui:ėjimas į Ermitažą rusui studentui kainuoja 15 rublių (1 rublis ~ 15 centų), o užsieniečiui - 500 rublių. Nori nenori tekdavo apsimesti rusų studentais, kalbėti be akcento (nors beveik niekada to nepavyko padaryti), tačiau vis kaip nors pavykdavo išsisukti. Ir kartais net nemokamų bilietus ypač dėkingi esame Sankt Peterburgo valstybinio universiteto Filologijos fakulteto Bendrosios kalbotyros katedros dėstytojiui Aleksejui Andronovui; beje ne tik už nemokamus bilietus, bet ir už nuolatinį rūpinimąsi mumis (studentais užsieniečiais), paramą, pagalbą kiekvienoje situacijoje, ekskursijas esame Jam dėkingi.

Bevaikščiodami po įvairiausių muziejus, besigrožėdami įdomiaisiais ir gražiausiais Sankt Peterburgo architektūros paminklais, beklausydamai vienas kito pranešimų įvairiausiomis temomis nepajutom, kaip prabėgo ta įspūdinga savaitė. Tačiau Sankt Peterburgas labai gražiai pasirūpino, kad mes nelūdejęm patikdame šį nuostabią miestą. Paskutiniąją mūsų viešnagės dieną iki tol buvęs tikrai saulėtai, nors ir vėjuotas pavasariškas oras staiga virto nuostabiai balta ir gilia žiema, pasipuošusia pūga ir did-

žiuliais ledo luitais Nevoje. Tad visai nenulūdomas, kad išvykstatam lyg ir į šiltesnius kraštus... Deja, šv. Velykos namuose, kaip visi spėjome pamatyti, priminė visiems Kalėdas. Išklause paskutinės dienos posėdį, iki soties pasivaišinę saldu-mėnais ir skaniai išvirta rusiška arbata bei padainavę latviškų, rusiškų ir lietuviškų dainų, patraukėme į autobusų stotį. Tik viena vienintelė mintis nedavė ramybės - juk išvykstatame penktadienį ir dar 13 die-

na. Bet visa kelionė praėjo gerai, o finaliniame atsisveikinime visi vienas kitam pažadėjom susitikti kitais metais toje pačioje konferencijoje ir dar daugiau studentų prikalbėti, kad atvyktų kartu. Tikimės, jog tie mūsų pažadai ir norai dar kartą pamatys išsvajotą Sankt Peterburgą išsipildys.

**Autorės
nuotraukose: kėlonės
akimirkos**

“Studium” triumfavo Amerikoje

Atkelta iš 1 p.

praleido Čikagoje. Surengtas solinis koncertas Pasaulio lietuvių jaunimo centre, vakaronė Pasaulio lietuvių centre Lemonte, Verbu sekmadienį giedota Brighton Park lietuvių bendruomenės bažnyčioje šv. Mišių metu. Po jų svečiai iš Lietuvos buvo pakviesti į parapijos salę, kur įvyko lietuviški pietūs ir improvizuotas atsisveikinimo koncertas. “Studium” viešnagės organizatoriams Čikagoje buvo įteiktos atminimo dovanėlės. Visą turiningą ir įdomią programą Čikagoje parengė šiuo metu ten gyvenanti buvusi “Saulės” ansamblio narė Asta Buračaitė. Jos dėka mūsų studentai neturėjo didelių organizacinių problemų - visi buvo apgyvendinti, pamaitinti, pasirūpinta ir transportu.

Po koncerto Pasaulio lietuvių jaunimo centre mūsų studentai turėjo galimybę susipažinti su Amerikos išeivijos muzikologijos archyvu, kuriame sukaupti dideli nacionalinės lietuvių muzikinės kultūros lobiai.

Čikagoje buvo surengtos ir draugiškos krepšinio rungtynės tarp “Studium” chorištų ir Čikagos “Lituanicos”, kurią sudarė vietos lietuvičiai, komandų. Mūsų vaikinai nepadarė gėdos savo Universitetui ir po labai atkaklios kovos laimėjo rungtynės rezultatu

78.76.

Atsisveikinant su Amerika į atmintį įsirižė Čikagoje mus globojusio kunigo Jauniaus Kelpšos žodžiai, pasakyti pasibaigus pas-

kutiniam “Studium” choro koncertui: “Šitie vaikinai ir merginos iš Lietuvos yra Lietuvos ateitis, verčiant tiki, kad Lietuva, turinti garbingą praeitį, turės laimingą ir šviesią ateitį”. “Studium” choro studentai savo misiją - pristatyti savo krašto kultūrą, Šiaulių universitetą, miestą, ir šalį - JAV atliko garbingai ir padarė puikų įspūdį visiems žmonėms, su kuriais teko susitikti.

Išvykos metu patirti įspūdžiai buvo įamžinti vaizdo kasetėse, fotonuotraukose. Visa tai ilgainiai primins šią nuostabią kelionę.

**Zenonas Ripinskis,
projekto vadybininkas**

Z. Ripinskio nuotraukoje: Omahos miesto meras H. Daubas leidžia ŠU rektoriui V. Lauručui pasidėti miesto vadovo kėdėje.

